Valors i fonamentalisme en l'esport.

Opinió | 26-01-2014 | 18:48

Últimament he observat amb un cert malestar per la meva part, com entitats esportives, utilitzen els valors de l'esport com una veritat absoluta per adoctrinar a les persones que practiquen la seva disciplina esportiva i persones que col?laboren en les seves entitats, sense parar-se a pensar en les conseqüències d'aquesta política.

I aquí és a on entra el fonamentalisme en l'esport que es pot definir com tota exigència intransigent de submissió a una doctrina o pràctica establerta, i aquesta definició fa referència de les persones que intenten imposar les seves idees i estils de vida sobre els altres i malgrat que aquest terme va néixer per designar un comportament relacionat amb les pràctiques religioses, no és exclusiu d'aquestes pràctiques. Pot haver-hi una actitud fonamentalista en totes les activitats realitzades pels éssers humans, sempre i quan es pretengui assumir de manera dogmàtica un conjunt de regles, valors o punts de visió i es pretengui obligar a tots els integrants d'una entitat a viure d'acord amb ells.

Sempre he afirmat que l'esport per sí mateix no posseeix valor, sinó que les persones que practiquen esport són les que construeixen els valors i amb el seu treball, perseverança, esperit de sacrifici i altres grans valors que no tinc espai per descriure, poden arribar a donar exemple per a altres persones i esportistes, però sempre per la seva actitud davant la pràctica esportiva, no pas per les seves creences ni mai per la seva ideologia.

De fet i com tot, per poder contrarestar aquest tipus de pensaments i actuacions dogmàtiques, hem d'intentar renunciar a la possessió absoluta de la veritat, donar molta importància i respecte al pluralisme i posant sempre per endavant la convivència a la coexistència de les persones, tant en la vida, com en l'esport que tanta salut i benestar ens aporta.

Autor: David Deosdad López/GN